LATVIJAS NACIONĀLAIS
SIMFONISKAIS ORĶESTRIS

LNSO SEZONAS ATKLĀŠANAS KONCERTS

LNSO SEASON OPENING CONCERT

2022. gada 30. septembrī Lielajā ģildē
30 September 2022 at the Great Guild

ROBERTS TRAKSMANS | ROBERT TRAKSMANN — vijole | violin
SANTA VIŽINE — alts | viola

Diriģente | Conductor
KRISTĪNA POSKA | KRISTIINA POSKA

Koncerts tiešraidē Latvijas Radio 3 "Klasika"
The concert is broadcasted by the Latvian Radio 3 *Klasika*

Koncertu finansiāli atbalsta Valsts kultūrkapitāla fonds
Concert is financially supported by the State Culture Capital Foundation

I DAĻA | PART I

KRISTS AUZNIEKS (1992)
Crossing (2018)

11′

VOLFGANGS AMADEJS MOCARTS | WOLFGANG AMADEUS MOZART (1756–1791)
Sinfonia concertante vijolei, altam un orķestrim, K. 364 (1779)
Sinfonia concertante for Violin, Viola and Orchestra, K. 364 (1779)

I. *Allegro maestoso*
II. *Andante*
III. *Presto*

30′

II DAĻA | PART II

ANTONS BRUKNERS | ANTON BRUCKNER (1824–1896)
Septītā simfonija Mimažorā, WAB 107 (1881–1883)
Symphony no. 7 in E major, WAB 107 (1881–1883)

I. *Allegro moderato*
II. *Adagio. Sehr feierlich und sehr langsam* (ļoti svinīgi un ļoti lēni)
III. *Scherzo. Sehr schnell* (ļoti ātri)
IV. *Finale. Bewegt, doch nicht schnell* (kustīgi, bet ne ātri)

65′

Kultūras ministrija
VALSTS KULTŪRKAPITĀLA FONDS
NEIBURGS
Garage demokrātiskā bāra
ir
DELFI
3 Latvijas Radio Klasika
EuroPark
MŪZIKAS SAULE

ROBERTS TRAKSMANS ir Tallinas kamerorķestra pirmo vijoļu grupas mūziķis. Igaunijas mūziķu asociācijas biedrs no 2019. gada.

Traksmans ir uzstājies ar daudziem prestižiem orķestriem, tai skaitā, Berlīnes filharmonijas Karajana akadēmijas orķestri, Igaunijas Nacionālo simfonisko orķestri un citiem. Aktīvi koncertējošs kamermūziķis. *Trio 95'* sastāvā ar panākumiem piedalījies dažādos festivālos un konkursos. 2020. gadā izveidotā stīgu kvarteta *M4GNET* mūziķis.

2018. gadā ieguvis bakalaura grādu Hansa Eislera Berlīnes mūzikas augstskolā, kur šobrīd turpina arī savas maģistra studijas profesora Koljas Blahera (*Kolja Blacher*) vijoles klasē.

SANTA VIŽINE ir Amsterdamas Karaliskā *Concertgebouw* orķestra altu grupas mūziķe kopš 2017. gada, savukārt kopš 2022. gada janvāra – grupas koncertmeistare. No 2009. līdz 2017. gadam – altu grupas koncertmeistare *Kremerata Baltica* kamerorķestrī, kurā muzicējot Santai bijusi iespēja sadarboties ar tādiem izciliem solistiem kā Marta Argeriča, Miša Maiskis, Daniils Trifonovs un citiem. Muzicējusi Kārnegija zālē Ņujorkā, Karaliskajā Alberta zālē Londonā, Sidnejas opernamā, Hamburgas *Elbphilharmonie* un citur. Kā soliste uzstājusies ar *Kremerata Baltica*, Latvijas Nacionālo simfonisko orķestri, Gustava Mālera jauniešu orķestri un citiem. 2021. gadā kopā ar LNSO un diriģentu Gunti Kuzmu ieskaņojusi Tālivalda Ķeniņa *Canzona Sonata* skaņu ierakstu namā *ONDINE*.

Latvijas Nacionālā simfoniskā orķestra galvenā viesdiriģente, igauniete **KRISTĪNA POSKA** ir Eiropā pieprasīta aktīvi koncertējoša diriģente, kuras mākslinieciskais sniegums tiek raksturots kā harismātisks, neparasts un muzikāli piesātināts.

Kopš 2019./2020. gada sezonas – Flandrijas simfoniskā orķestra galvenā diriģente.

Starptautisku konkursu laureāte un prestižās Vācijas Diriģentu balvas ieguvēja 2013. gadā.

Pagājušajā sezonā Poska debitēja ar Amsterdamas Karalisko *Concertgebouw* orķestri, Lilles Nacionālo orķestri, Ālborgas Simfonisko orķestri, *Hallé* orķestri, Minesotas orķestri. Berlīnes Valsts operā Kristīna diriģēja Mocarta operu "Burvju flauta" un Flandrijas Operā — Pučīni "Bohēmu". Viņa atgriezās pie Nīderlandes filharmonijas orķestra, MDR simfoniskā orķestra un Vāsteras *Sinfonietta*.

Kristīna uzstājusies ar Francijas Nacionālo orķestri festivālā *Présences*, ar Ostravas Janāčeka filharmonijas orķestri, Leoša Janāčeka Starptautiskajā mūzikas festivālā un ar Zalcburgas *Mozarteum* orķestri Mocarta nedēļas atklāšanā Zalcburgā; viņa sadarbojusies arī ar Vīnes Radio simfonisko orķestri, Frankfurtes Radio simfonisko orķestri, "Gēteborgas simfoniķiem", Igaunijas Valsts simfonisko orķestri, Lozannas kamerorķestri, "Minhenes filharmoniķiem", Strasbūras filharmonijas orķestri, Stokholmas Karalisko filharmonijas orķestri, Brēmenes Vācu kamerfilharmoniju, "Štutgartes filharmoniķiem", Cīrihes Tonhalles orķestri un citiem.

Ražīga ir Kristīnas darbība arī opermūzikas laukā. Viņa iestudējusi "Karmenu" Štutgartes operā un "Bēgšanu no serāla" Drēzdenes *Semperoper*; diriģējusi izrādes Berlīnes Komiskajā operā, Zviedrijas Karaliskajā operā, Norvēģijas operā, Anglijas Nacionālajā operā, Somijas Nacionālajā operā, *Teatro del Maggio Musicale Fiorentino* un Vīnes Tautas operā.

No 2006. līdz 2011. gadam Kristīna Poska bija *Cappella Academica* galvenā diriģente, no 2012. līdz 2016. gadam – Berlīnes Komiskās operas kapelmeistare, savukārt 2019./2020. gada sezonā vadīja Bāzeles teātri. Kristīna ieskaņojusi Bēthovena Pirmo un Septīto simfoniju ar Flandrijas simfonisko orķestri skaņu ierakstu namā *Fuga libera/Outhere*.

ROBERT TRAKSMANN is a member of the first violin section of the Tallinn Chamber Orchestra. He joined the Association of Estonian Professional Musicians in 2019.

Traksmann has performed with many prominent orchestras, including the Berlin Philharmonic Karajan Academy Orchestra and the Estonian National Symphony Orchestra, among others. An active performer of chamber music. As a member of *Trio 95'*, Traksmann has earned success in various festivals and competitions. Member of the string quartet *M4GNET*, which was founded in 2020.

In 2018, Traksmann earned a bachelor's degree from the Hanns Eisler School of Music in Berlin, where he is currently pursuing a master's degree in violin in the class of professor Kolja Blacher.

SANTA VIŽINE has been a violist of the Amsterdam Royal *Concertgebouw* Orchestra since 2017 and the principal viola since January 2022. From 2019 to 2021 she was the principal viola of the chamber orchestra *Kremerata Baltica*, where she has performed with such outstanding soloists as Martha Argerich, Mischa Maisky, Daniil Trifonov, and others. She has played at the Carnegie Hall in New York City, the Royal Albert Hall in London, the Sydney Opera House, and the *Elbphilharmonie* in Hamburg, among other venues. She has performed as a soloist with *Kremerata Baltica*, the Latvian National Symphony Orchestra, the Gustav Mahler Youth Orchestra, and others. In 2021, she recorded *Canzona Sonata* by Latvian composer Tālivaldis Ķeniņš together with the LNSO and conductor Guntis Kuzma.

The Principal Guest Conductor of the Latvian National Symphony Orchestra **KRISTIINA POSKA** comes from Estonia and is a sought-after conductor across Europe and an active performer in concert. Her artistic performances have been described as charismatic, unusual, and musically rich.

Chief Conductor of the Flanders Symphony Orchestra since the 2019/2020 season.

Winner of international competitions, she was awarded the renowned German Conductors' Award in 2013.

In the previous season, Poska made her debut with the Amsterdam Royal Concertgebouw Orchestra, the Lille National Orchestra, the Aalborg Symphony Orchestra, the Hallé Orchestra, and the Minnesota Orchestra. She has conducted Mozart's opera *The Magic Flute* at the Berlin State Opera, and Puccini's *La Bohème* at the Flemish Opera. She also returns to perform with the Netherlands Philharmonic Orchestra, the MDR Symphony Orchestra, and the Västerås Sinfonietta.

Kristiina has performed with the National Orchestra of France at the *Présences* festival, with the Ostrava Janáček Philharmonic Orchestra at the Leoš Janáček International Music Festival, and with the *Mozarteum* Orchestra Salzburg at the opening of the Mozart Week in Salzburg. In addition, she has performed with the Vienna Radio Symphony Orchestra, the Frankfurt Radio Symphony, the Gothenburg Symphony Orchestra, the Estonian National Symphony Orchestra, the Lausanne Chamber Orchestra, the Munich Philharmonic, the Strasbourg Philharmonic Orchestra, the Royal Stockholm Philharmonic Orchestra, the Bremen German Chamber Philharmonic, the Stuttgart Philharmonic Orchestra, the *Tonhalle-Orchester* Zürich, and others.

Equally prolific in the operatic repertoire, Poska conducted productions of *Carmen* at Stuttgart State Opera and *Die Entführung aus dem Serail* at Semperoper Dresden. She has conducted productions at the *Komische Oper* Berlin, Royal Swedish Opera, Norwegian Opera, English National Opera, Finnish National Opera, *Teatro del Maggio Musicale Fiorentino*, and *Volksoper* Vienna.

Kristiina Poska was the Principal Conductor of *Cappella Academica* from 2006 to 2011, the Kapellmeister of the *Komische Oper* Berlin from 2012 to 2016, and the Music Director for Theater Basel in the 2019/2020 season. Poska's latest recording of Beethoven's Symphonies Nos. 1&7 was released on *Fuga Libera/Outhere* in collaboration with the Flanders Symphony Orchestra.

ŠĶĒRSOŠANA

"Linearitāte manos pēdējos darbos, to skaitā "*Crossing*", man saistās ar filosofa Žila Delēza (*Gilles Deleuze*) un psihoanalītiķa Fēliksa Gvatari (*Pierre-Félix Guattari*) rizomas konceptu — kā sakne, bet ne lineāra. Piemēram, ir augi, kuriem ir vesela sakņu sistēma. Nevis viena sakne, no kuras izaug viens augs, bet gan zemzemes sistēma, no kuras jebkurā brīdī un vietā var izspraukties jauns augs un nākamajā gadā – vēl pieci. Šo poststrukturālisma jēdzienu Delēzs kopā ar Gvatari aprakstīja darbā "Tūkstoš plato" ("*Mille plateaux*"). Protams, cilvēka psihe un tas, kā mēs pieredzam dzīvi un laiku, tā visu ietērps vienā līnijā. Šis bezgalīgais egoisms, kurā cilvēks iet no šī brīža līdz nākamajam. Arī grafikos mēs laiku zīmējam ar līnijām no kreisās uz labo pusi, un es domāju, ka mēs bieži dzīvi netīšām piedzīvojam šādā veidā tāpēc, ka mēs visi par laiku esam mācījušies vienā konkrētā veidā. Bet skaidrs ir tas, ka laiks tā galīgi nefunkcionē. Šajā "*Crossing*" darbā laiks eksistē līdzīgi kā rizomas konceptā — līnija iet pa kreisi, pa labi, tā pazūd nebūtībā, nāk nākamā līnija utt. utjp. Tā nav vienota psihe, tie ir dažādi un daudzi elementi, kas visu laiku sāk no dažādām vietām, dažādos laikos un tāpat arī noslēdzas. Vai drīzāk izzūd, pazūd no mūsu apziņas."

Fragments no Annas Martas Burves intervijas ar LNSO 2022./2023. gada sezonas rezidējošo komponistu Kristu Auznieku portālam DELFI š. g. 23. septembrī

SINFONIA CONCERTANTE

Koncertsimfonija vārda tiešākajā skaidrojumā ir simfonija ar izvērstām solo partijām. Un tomēr arī skaņdarba formas risinājums ir tuvāks tieši koncert-žanram, kam tradicionāli raksturīgs vēstījums trīs daļās.

Sākotnēji lielākā daļa koncertsimfoniju tapa franču komponistu daiļradē (starp 1767. un 1830. gadu – žanra "ziedu laikos" – aptuveni puse no 600 koncert-simfonijām pieder franču autoriem). Domājams, tieši 1778. gada tūrē Parīzē Mocarts iepazinās un vēlāk iemēģināja roku tolaik vēl samērā jaunajā muzi-kālajā koncepcijā. Un patiesi – 1778. un 1779. gadā komponists rada četras koncertsimfonijas, no kurām, iespējams, izcilāko klausāmies šovakar. Tā pilna Mocarta nesatricināmā dzīvesprieka, rotaļīgas teatralitātes un ģeniālas prasmes personificēt mūzikas instru-mentus, atklājot krietni vairāk par gaišu prieku vien.

"Varētu teikt, man ar Mocartu ir *love-hate** attiecības. Esmu nedaudz dusmīga, jo viņš tā arī neuzrakstīja alta koncertu. Bet domāju, ka vienkārši nepaspēja – parasti komponisti līdz alta koncertam *izaug*. Savukārt Mocarts no šīs pasaules aizgāja diezgan jauns. Esmu pārliecināta, ka viņš būtu tādu uzrakstījis. Bet nevar jau dusmoties, ja viss pārējais, ko Mocarts savā dzīvē ir radījis, ir debešķīgi skaists. Mēs joprojām spēlējam, meklējam jaunas lietas un labākais ir tas, ka tādas arī atrodam. Viņa mūzika ir absolūti bezgalīga, vienmēr var *izķeksēt* kaut ko jaunu, ko līdz šim nebiji pamanījis. *Sinfonia*

concertante – tas ir fantastisks darbs. Tur ir tik daudz humora, emociju. Galvenais, neuztvert to pārāk nopietni. Ja varam teikt, kāds vismaz nedaudz bija Mocarts, man šķiet, viņš bija pilnīgi traks. Bet vārda vislabākajā nozīmē."

Fragments no Baibas Santas Vanagas intervijas ar altisti Santu Vižini š. g. 22. septembrī

* *mīlestības-naida*

BRUKNERA SEPTĪTĀ

Brukneram bija jau 60 gadu, kad vēl līdz šim neredzētus panākumus 1884. gada decembrī piedzīvoja Septītās simfonijas pirmatskaņojums Leipcigā. Iespējams, līdz tam ēnu uz skaņraža autoritāti meta neregularitāte komponēšanā un skaņdarbu, īpaši simfoniju, paškritiska rediģēšana vēl ilgi pēc pirmatskaņojumiem. Taču viņa piekritēji apgalvo – tieši Bruknera simfonisms ir 19. gadsimta instrumentālās mūzikas virsotne. Septītā kļuvusi par visbiežāk atskaņoto skaņraža simfoniju gan viņa dzīves laikā, gan pēc tam.

1883. gadā aizsaulē dodas Rihards Vāgners. Tieši Vāgnera daiļrades iepazīšana gadsimta sešdesmitajos gados Brukneram strauji pagriež ceļu pretī pieteikumam simfoniskās mūzikas ainā, kas katru reizi kļūst arvien skaļāks un pārliecinošāks. Priekšzīmīgs garīgo opusu autors un mūžīgs mūzikas teorijas izzinātājs, Brukners bija Vāgnera mākslinieciskās brīvības apburts. Vēl pēdējo reizi 1881. gadā skaņraži tiekas operas "Parsifāls" uzvedumā, taču 1883. gadā Septītā simfonija iegūst cēlas piemiņas nozīmi komponistam, kas Brukneru savulaik mainīja līdz nepazīšanai.

Simfonijas otrajā daļā Brukners izmantojis t.s. "Vāgnera tubas" (dzirdamas arī pēdējās divās skaņraža simfonijās), kurām pirmo reizi vieta ierādīta Vāgnera grandiozajā operu tetraloģijas "Nībelunga gredzens" partitūrā.

"Bruknera Septītā simfonija ir viens no visiedvesmojošākajiem darbiem ļoti daudzos veidos. Atšķirīgi no koncepta "no tumsas uz gaismu", kas, kā zināms, raksturīgs Bēthovenam, Brukners mums parāda, ka jau no paša sākuma esam gaismā – mēs no tās nākam un vienmēr pie tās atgriežamies. Esam dzimuši gaismā un par spīti sarežģījumiem un sadrumstalotībai, kas mūs pavada grūtību un sāpju brīžos, mūsos vienmēr ir vēlme tiekties pēc veseluma, kas ved pie dievišķas gaismas, mūsu patiesās būtības."

Kristīna Poska, Latvijas Nacionālā simfoniskā orķestra galvenā viesdiriģente

CROSSING

"In my most recent works, including *Crossing*, I associate linearity with the concept of the rhizome proposed by philosopher Gilles Deleuze and psychoanalyst Pierre-Félix Guattari—as a root, but not a linear one. For example, some plants have entire root systems. Not a single root for a plant to grow from, but an underground system where a new plant may sprout at any moment and place, and five more may sprout a year later. This post-structuralist notion was described by Deleuze and Guattari in their work *Mille plateaux*. Of course, the human psyche and perception of one's life and time will consider everything to be a part of a single line. That boundless egoism where a human walks from one moment to the next. In graphs, too, we depict time with left-to-right lines, and I think that we often inadvertently experience life this way because we have all learned about time in a specific way. Clearly, though, this is not how time works at all. In my work *Crossing* time exists like in a rhizome—a line goes left, right, disappears into nothingness, a new line comes, and so on and so forth. It is not a single psyche, it includes many different elements that continually start from various points at various times, and conclude in the same way as well. Or, rather, vanish, disappear from our conscience."

Except from an interview by Anna Marta Burve with Krists Auznieks, the LNSO'S composer-in-residence in 2022/2023 season, portal DELFI, 23 September 2022

SINFONIA CONCERTANTE

A sinfonia concertante, quite literally, is a symphony with extended solo parts. Still, the form of the work more closely resembles the concerto genre, which typically contains a message conveyed in three movements.

Initially, most sinfonias concertante were written by French composers (between 1767 and 1830, in the golden era of the genre, approximately half of the 600 sinfonias concertante were penned by French authors). Indeed, it may have been on his 1778 Paris tour that Mozart learned about the relatively new musical concept and would proceed to try his hand in writing one himself. Indeed, he wrote four sinfonias concertante in 1778 and 1779, and tonight we will hear, perhaps, the most outstanding one. It is full of Mozart's unshakable joviality, playful theatricality and genius ability to personify musical instruments, thus revealing much more than just bright glee.

"One could say I have a love-hate relationship with Mozart. I am slightly angered that he never wrote a viola concerto. But I think he simply did not have enough time—composers usually mature into writing a viola concerto. Mozart, however, passed away relatively young. I am certain that he would have written one. But you cannot be too mad at him, considering that all the rest of the works Mozart wrote in his lifetime are of sublime beauty. We still perform and search for something new, and the best part is that we discover it, too. His music is absolutely boundless,

you can always fish out something new that you had never noticed before. *Sinfonia concertante* is a fantastic work, it has so much humour and emotion. Above all, you should not take it too seriously. One feature that may have described Mozart—at least to some extent—I think he was completely mad. But in the best sense of the word."

Excerpt from an interview by Baiba Santa Vanaga with violist Santa Vižine, 22 September 2022

BRUCKNER'S SEVENTH

Bruckner was already 60 years old when the premiere of his Symphony No. 7 saw unprecedented success in December 1884 in Leipzig. Earlier, the composer's authority may have been contested because he composed sporadically and would self-critically edit his works, especially symphonies, after they had already been premiered. However, his fans assert that Bruckner's symphonies constitute the pinnacle of 19th century instrumental music. Symphony No. 7 was the composer's most frequently performed work of the genre, both in his lifetime and after.

In 1883, Richard Wagner passed away. It was the encounter with Wagner's works in the 1860s that inspired Bruckner to swiftly pursue his own symphonic debut, and each of these works was more vocal and confident than the last. As a fastidious author of sacral music and relentless scholar of music theory, Bruckner found Wagner's artistic freedom enchanting. In 1881, both composers met for the last time in a performance of the opera *Parsifal*, and, in 1883, Symphony No. 7 became important as a venerable tribute to a composer who once changed Bruckner beyond recognition.

In the second movement, Bruckner used the so-called Wagner tubas (also used in the composer's last two symphonies), first included in the score of *The Ring of the Nibelung* opera tetralogy.

"Bruckner's 7th Symphony is for me one of the most inspiring works in so many ways. Bruckner discards the concept 'from the darkness to the light' as we know it, for example, from Beethoven, and shows us that we are already in the light from the very beginning, we originate from the light and always go back to it. We are born in light and despite of the difficulties and fragmentation which takes place in us through grief and pain, there is always an urge to aspire for the wholeness in us, which leads us to the divine light, to our true being."

Principal Guest Conductor of the Latvian National Symphony Orchestra Kristiina Poska

LNSO ŠOVAKAR | LNSO TONIGHT

Pirmās vijoles | I violins

Veerle Houbraken, Sandis Šteinbergs, Aleksejs Bahirs, Darja Smirnova, Ilze Kirsanova, Inese Štrāle, Aija Frišenfelde, Liene Neija-Kalniņa, Terēze Zīberte-Ijaba, Indulis Cintiņš, Oskars Siliņš, Margarita Ogibalova, Ilze Gulbe, Lāsma Vītola

Otrās vijoles | II violins

Arvīds Zvagulis, Inga Puķīte, Daina Birzniece, Beāte Račko, Ilze Ābola, Raimonds Melderis, Anete Liberte, Arina Bardova, Nina Khanetska, Darja Kuzma, Undīne Cercina, Andrejs Jegorovs

Alti | Violas

Arigo Štrāls, Pēteris Trasuns, Katrīna Krašauska-Krauze, Inga Ozoliņa, Einārs Roževics, Lauma Visendorfa, Tatjana Ļebedeva, Jevgenija Gorbunova, Paula Kronentāle, Ingars Ģirnis

Čelli | Cellos

Diana Ozoliņa, Ieva Upatniece, Dace Zālīte-Zilberte, Jānis Rinkulis, Zane Guļāne, Ainārs Paukšēns, Nadežda Jeraševa, Mārtiņš Turss

Kontrabasi | Double basses

Oskars Bokanovs, Raivo Ozols, Viktors Veļičko, Dzintars Sabļins, Ivars Ozols, Alise Broka

Flautas | Flutes

Maija Zandberga, Anete Toča

Obojas | Oboes

Egils Upatnieks, Renāte Lodziņa

Klarnetes | Clarinets

Anna Gāgane, Mareks Pinta

Fagoti | Bassoons

Jānis Semjonovs, Katrīne Ivanova

Arfa | Harp

Ieva Šablovska

Klavieres | Piano

Evelīna Jēkabsone

Mežragi | Horns

Artūrs Šults, Mārcis Kalniņš, Mikus Runka, Artūrs Krūmiņš

Vāgnera tubas | Wagner tubas

Miks Bankevics, Kalvis Etkins, Rolands Sēlis, Kārlis Matīss Lignickis

Trompetes | Trumpets

Jens Emil Holm, Dāvis Sedols, Edgars Bārzdiņš

Tromboni | Trombones

Kaspars Majors, Uldis Zilberts, Artūrs Bērziņš

Tuba | Tuba

Raivis Māgurs

Sitaminstrumenti | Percussion

Edgars Saksons, Elvijs Endelis, Reinis Tomiņš

TUVĀKIE KONCERTI

Trešdien, 2. novembrī, plkst. 19.00 Lielajā ģildē

LNSO KAMERMŪZIKA
STĀSTS PAR ZALDĀTU

Stāstnieks — **JĀNIS SKUTELIS**

Mūziķi:
MĀRTIŅŠ CIRCENIS — klarnete
JĀNIS SEMJONOVS — fagots
JENSS EMĪLS HOLMS — trompete
ARTŪRS HRUSTAĻOVS — trombons
ILZE GULBE — vijole
OSKARS BOKANOVS — kontrabass
ERNESTS MEDIŅŠ — sitaminstrumenti

Diriģents **RAIMONDS GULBIS**

PROGRAMMĀ:
Igors STRAVINSKIS "Stāsts par zaldātu"

Piektdien, 11. novembrī, plkst. 19.00 Lielajā ģildē
Sestdien, 12. novembrī, plkst. 17.00 Latgales vēstniecībā GORS

LNSO, MĀLERS UN SINAISKIS

ANDREJS OSOKINS — klavieres
Diriģents **VASILIJS SINAISKIS**

PROGRAMMĀ:
Andris DZENĪTIS "Prelūdija. Gaisma"
Bendžamins BRITENS Klavierkoncerts
Gustavs MĀLERS Pirmā simfonija

Sestdien, 19. novembrī, plkst. 17.00 koncertzālē "Cēsis"

LNSO UN TARMO PELTOKOSKI
SIBĒLIUSS, VONS-VILJAMSS UN AUZNIEKS

Diriģents **TARMO PELTOKOSKI**

PROGRAMMĀ:
Ralfs VONS-VILJAMSS Piektā simfonija
Krists AUZNIEKS *Grace*
Žans SIBĒLIUSS Piektā simfonija